U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **R. V.**, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s. se sídlem Kovářská 4, Praha proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, se sídlem Masarykova 27, Ústí nad Labem, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2017, č.j. KRPU-120287-33/ČJ-2017-040022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 9. 2017, č. j. 42A 26/2017 - 28,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í

[1] Žalobce (dále jen stěžovatel) včas podanou kasační stížností (dne 23. 10. 2017) napadl rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 9. 2017, č. j. 42A 26/2017 - 28, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2017, č. j. KRPU-120287-33/ČJ-2017-040022. Tímto rozhodnutím byl žalobce zajištěn podle ustanovení § 124b odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky v Zařízení pro zajištění cizinců Balková na dobu 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

[2] Kasační stížnost podal stěžovatel z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně pak namítal, že i když bylo zajištění stanoveno na dobu 90 dnů a tato lhůta měla skončit dne 6. 9. 2017, žalovaný jej nepropustil, aniž vydal jiné rozhodnutí o jeho zajištění. Dále pak konkrétními námitkami namítal nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, z něhož dle jeho názoru nijak nevyplývá, kdy zajištění mělo skončit. Závěrem navrhl, aby tento soud napadený rozsudek zrušil a zrušil zároveň i žalované správní rozhodnutí.

[3] V průběhu řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil a poté i ověřil ze zprávy od žalovaného, že stěžovatel byl propuštěn ze Zařízení pro zajištění cizinců

Balková dne 18. 10. 2017 a následně bylo realizováno správní vyhoštění z přechodného pobytu na území České republiky přes hraniční přechod Starý Hrozenkov – Drietoma.

[4] Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro věcné projednání kasační stížnosti nejsou splněny.

[5] Podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 222/2017 Sb. v případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění cizince policie neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.

[6] V projednávané věci skončilo zajištění stěžovatele již dne 18. 10. 2017 tedy ještě před podáním kasační stížnosti. Na rozhodnutí ve věci (s ohledem na to, že řízení o kasační stížnosti bylo zahájeno dne 23. 10. 2017) se tak plně vztahuje právě výše citované ustanovení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[7] Již dříve se přitom Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda je citované ustanovení konformní s články 36 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod. V usnesení ze dne 25. 9. 2017, č. j. 3 Azs 243/2017 - 24 vyložil, že i když lze v případě ustanovení § 172 odst. 6, věty třetí zákona o pobytu cizinců, které v případě propuštění cizince ze zajištění předepisuje zastavení řízení o kasační stížnosti, hovořit o určitém omezení práva na přístup k soudu, za předpokladu, že rozhodnutí o zajištění cizince již přezkoumal meritorně krajský soud, nezasahuje toto ustanovení do práv stěžovatele natolik intenzivním způsobem, aby bylo možno dojít k závěru o jeho protiústavnosti. Aplikaci tohoto ustanovení proto dle názoru soudu za výše popsaných okolností nic nebrání.

[8] Právě tyto okolnosti, z nichž vycházel Nejvyšší správní soud ve věci vedené pod sp. zn. 3 Azs 243/2017, tu jsou i v právě projednávané věci. Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od svých výše uvedených závěrů jakkoli odchýlit, řízení o kasační stížnosti proto podle § 47 písmeno c) s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 172 odst. 6, věta třetí, zákona o pobytu cizinců zastavil.

[9] Řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 23. listopadu 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu